

Here is the text data extracted and formatted from the given document:

Fra toj til torsk

Anna er opvokset i Nykøbing Mors i Nordjylland med sin mor, far og lillebror. Et barndomsminde, der står klart for Anna, er, hvordan familien fangede krabber og kogte dem som suppe hen over et bål på stranden. En stor del af Annas familie er fiskere i Thy, så interessen og kærligheden til fisk har hun haft med sig fra barnsben.

Annas mor gik dog en anden vej og arbejdede som skrudder, så på den måde var det ikke overraskende, at Anna valgte at uddanne sig som modedesigner. Allerede halvvejs igennem sin uddannelse begyndte det at gå op for Anna, at en stor del af en modedesigners tid ofte foregår foran en computerskærm. Jeg blev sindssyg af at sidde foran computeren. Jeg drømte om at få lov til at bruge mine hænder noget mere og rent faktisk bruge mine syfærdigheder til noget, siger Anna.

På trods af sine betænkeligheder blev Anna på skolebenken i alle fem år. Da hun blev færdiguddannet, gik turen til København, hvor hun flyttede ind i et kollektiv. I omkring seks år designede og syede hun alt fra teaterkostumer og brudekjoler til hospitalsklovnernes kitler og tasker til rollatorer.

Anna var lykkelig over endelig at komme i gang med synalen, men tilværelsen i storbyen manglede særligt én ting: Den friske fisk.

Jeg syntes, at den fisk, jeg kunne få på supermarkedet, lugtede lidt af sur fisk, og det smagte ikke nær så godt som det, jeg var vant til at få derhjemme, siger Anna. Derfor begyndte Anna at fragte fisk med hjem fra familien i Nordjylland. Annas omgangskreds ville også have en bid af kagen, og for Anna så sig om, havde hun fisk med hjem til sine samboere i kollektivet, venner og venners venner. Efter en hand fuld ture frem og tilbage med familiens friskfangede fisk begyndte Annas familie at presse på og opfordre hende til, at hun selv gik ind i fiskeribranchen. De ord fik lov at ligge i baghovedet, og Anna kunne mærke, at hun i virkeligheden drømte om at blive selvstændig og bygge en virksomhed op fra bunden.

Da Annas chef fra rollatorfirmaet ByACRE tog fat i hende, så hun det som et tegn til, at det var nu, hun skulle springe ud i det.

Min chef kiggede på mig og sagde "Anna, du har designet så meget, at vi har nok til de næste fire år", og der kunne jeg mærke, at det var tid til, at jeg skulle kaste mig ud i noget nyt. Nogle gange skal man bare have det sidste skub, og det er jeg glad for, at jeg fik, fortæller Anna.

Hardt arbejde

Annas Fiskekasser blev til i en kælder på Frederiksberg, som først fungerede som Annas syvårstede. Banken någede at låne Anna penge, så hun kunne have råd til at starte virksomheden op, havde hun rengøringsjobs om natten og pakke fiskeskasserne om dagen. Det var sindssygt hårdt, men jeg var hele tiden overbevist om, at Annas Fiskekasser skulle lykkes, og det motiverede mig til at blive ved, selv når det var svært. Selv da Anna blev gravid med datteren Vera for to år siden, knoklede hun videre. Hun pakke faktisk fiskekasser helt frem

til sin fødsel og fandt på en teknik, hvor hun bar kasserne under armen på siden af kroppen, så der var plads til den højgravide mave foran. Jeg fødte heldigvis på en lørdag, så det var ikke noget problem at passe arbejdet, siger Anna med et glimt i øjet og fortsætter: Lige efter min fødsel var jeg tilbage på arbejdet med en ammende nyfødt i favnen og en telefon i hånden, siger Anna og slår fast, at hun drømmer om at holde bare lidt barsel, når hun skal have sit næste barn. Som det ser ud nu, kan det onske meget vel blive indfriet. Annas Fiskekassers omsætning er

vokset med 255 procent de sene- ste to maneder, og Anna leder i øjeblikket efter et sted med me- re plads, så hun kan følge med den positive udvikling.

Lige nu pakker Anna fiskekasserne i et lille hjørne i en lagerbygning i Skovlunde, men hun leder med lys og lygte efter noget større.

Den rigtige vej

I dag pakker og sender Anna om- kring 350 fiskekasser om mane- den, så hun er stadigvæk en travl kvinde. Men når arbejdsdage- ne bliver lange og flamingokas- serne tunge, er det blandt andet passionen om at gøre fiskerihan- del baredygtigt, der er med til at holde Anna i gang. Malet med Annas Fiskekas- ser er nemlig at gøre det nemt for alle at vælge fisk og skaldyr, som er indfanget med metoder, der skader miljøet mindst mu- ligt. Og selv om modebranchen og fiskeribranchen kan lyde så forskelligt, som noget kan vae- re, er det især under Annas ud- dannelselse, at hun er blevet gjort opmærksom på at tanke miljø- bevidsthed ind i sin forretning. Under min uddannelse har jeg fået banket ind i hovedet, at vi har et stort ansvar for at stil- le krav til bereddygtighed og selv

tanke i klimavenlige løsninger. Det har nok påvirket mig til at gå den bereddygtige vej, siger Anna og uddyber: Jeg synes også, at det er vir- kelig vigtigt, at vi passer på vores have, for ellers er der ingen fisk, når vi er gamle. Og fisk er me- ga sundt og smager fantastisk, så hvorfor ikke passe på dem? Selv om Annas Fiskekasser højst sandsynligt havde opna- et en større udvikling i dag, hvis hun var sprunget ud som selv- ständig noget for, er hun glad for, at tingene er gået, som de er. Nogle gange kan jeg godt on- ske, at jeg havde taget beslutnin- gen om at skifte branche noget for, men på den anden side vil- le jeg ikke have været design- verdenen foruden. Jeg er stolt af de ting, jeg har designet, og An- nas Fiskekasser ville ikke være, hvad det er blevet til i dag, hvis jeg ikke havde taget lige netop den her vej hertil.

Hvad er "Annas Fiskekasser"?

Annas Fiskekasser består udelukkende af baredygtig fisk, der bliver fanget med skansomme redskaber af lokale fiske- re på små fiskekuttere. I modsætning til trawlfiskeri, som fanger stort set alt, bruger fiskekutterne garn, som passer til størrelsen på den fisk, de vil fange. På den måde fanger de ikke de små fisk, som ikke har fået lov at yngle. Læs mere på: annasfiskekasser.dk